

Studenten van Saxion Hogeschool en medewerkers van ingenieursbedrijf Tauw doen onderzoek naar het waterbergende vermogen van het wegdek. FOTO'S HERMAN ENGBERS

Al dat regenwater komt later goed van pas

WEGDEK REPORTAGE

Deventer wil regenwater in de bodem laten infiltreren, zodat er bij droogte water beschikbaar is voor groen.

Cindy Cloin
DEVENTER

Een bewoonster met gebloemde badjas leunt over de reling van haar balkon. Op deze eerste lentedag ziet ze hoe haar straat blank staat na een gigantische 'hoosbui'. Zo'n 36 millimeter 'neerslag' gutste binnen tien minuten het wegdek op. Ter vergelijking: het KNMI spreekt van een wolkbreuk bij 25 millimeter neerslag in een uur.

Maar het water kwam deze keer niet uit de lucht, maar uit een tankwagen. Studenten civiele techniek van Saxion Hogeschool hangen met hun neus boven de stoeprand om van minuut tot minuut te meten en te noteren hoe snel het water wegloopt door de bestrating of in putten of kolken in de stoeprand.

In 2010 vielen er in Deventer zulke hevige plensbuien dat ongeveer een derde van alle straten in de stad blank kwam te staan. "Dat was voor ons een wake-upcall", vertelt Freddy ten Kate, projectleider klimaatadaptatie bij de gemeente Deventer. Ook in de rest van het land wordt de noodzaak gevoeld. Het weer wordt extremer en daardoor volstaat het afwateren van regenwater via het riool vaak niet bij hevige regenval. "Het riool kan het niet aan en daar-

De komende twee jaar wordt onderzocht welke oplossing het beste werkt

door lopen straten onder", licht Ten Kate toe. "En het is ook zonde om al dat water in de zuivering te lozen, terwijl je het later goed kunt gebruiken. Vorig jaar hebben we gezien welke gevolgen de grote droogte had. Het grondwaterpeil zakte flink, de natuur had zwaar te lijden."

Het nieuwe wegdek houdt het regenwater in de wijk. Dat klinkt logisch, maar deze vorm van klimaatadaptatie is nog niet breed toegepast. Vier verschillende soorten weg-

dek, putten en drainagebuizen zijn aangelegd in de Prins Bernardstraat. Het water zakt door de waterdoorlatende fundering naar het grondwater. Je kunt het vergelijken met een poreuze spons. Zo wordt het grondwaterpeil verhoogd.

De komende twee jaar wordt onderzocht wat het beste werkt. Onder het wegdek zijn sensoren geplaatst die meten hoe snel het water de grond in zakt. Daar blijft het aanwezig en bij droogte kan het water gras, perken en bomen bevochtigen. "Op papier kun je het schitterend uitrekenen, maar in de praktijk pakt het soms anders uit", weet Bregt Huizena van ingenieursbedrijf Tauw. Met de gemeente is dat bedrijf initiatiefnemer van de proef. "Dat hangt onder meer af van de ondergrond en de bestrating die is gebruikt. We krij-

gen van steeds meer gemeenten verzoeken om mee te denken over andere vormen van afwatering. Hier hebben we de kans om de verschillende opties goed te onderzoeken. Het is wat ons betreft een oplossing voor veel dorpen en steden in de toekomst."

Een deel van het nieuwe wegdek heeft zelfs geen putjes, al het water moet door de waterdoorlatende stenen zakken. Dat zorgt tijdens de nagebootste hoosbui voor een paar centimeter water op de weg, maar al vrij snel zijn de plassen verdwenen.

Na vandaag is het wachten op de dagelijkse grillen van het weer. Huizena: "In het begin werkt het systeem ongetwijfeld prima, maar hoe is dat over een paar jaar? Ook dat willen we graag weten."

Studenten en medewerkers van Tauw meten nauwkeurig hoe snel het water van het wegdek verdwijnt.

